

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1990-1991

24 OCTOBRE 1990

**Projet de loi modifiant les lois sur la milice,
coordonnées le 30 avril 1962**

EXPOSE DES MOTIFS

Une des missions dont les gouverneurs de province sont chargés en vertu des lois sur la milice consiste à agréer les sursis qui ne conduisent pas à la dispense (il s'agit surtout des sursis pour raison d'études) et dont la demande est introduite dans les délais normaux (c'est-à-dire dans le courant du mois de janvier de l'année qui précède l'année de la levée).

Le projet présenté, qui est surtout de nature technique, a pour objectif de transmettre cette compétence aux bourgmestres. Il doit dès lors être considéré comme la recherche, d'une part, d'une décentralisation plus poussée des compétences vers les communes et, d'autre part, comme un allègement des tâches des gouverneurs de province en matière de milice.

En effet, l'examen des demandes de sursis pour motif d'études et l'octroi de pareils sursis sont en fait une procédure administrative relativement simple, la décision qui s'ensuit étant prise sur base d'une information généralement fort précise. Si quelques difficultés surgissent en la matière, la demande doit d'ailleurs être transmise pour examen ultérieur et décision finale au conseil de milice.

Dans l'état actuel des choses, certaines administrations provinciales doivent traiter dans un délai limité

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1990-1991

24 OKTOBER 1990

**Ontwerp van wet tot wijziging van de
dienstplichtwetten, gecoördineerd op
30 april 1962**

MEMORIE VAN TOELICHTING

Een van de opdrachten, waarmee de provinciegouverneurs krachtens de dienstplichtwetten zijn belast, bestaat er in de uitstellen, die niet tot vrijlating leiden (dit zijn in hoofdzaak de studieuitstellen) en die binnen de normale termijn zijn ingediend (dit is in de loop van de maand januari van het jaar dat voorafgaat aan het lichtingsjaar) in te willigen.

Het ontwerp, dat thans wordt voorgelegd en dat vooral van technische aard is, heeft tot doel deze bevoegdheid over te dragen aan de burgemeesters. Het moet dan ook worden gezien als een streven naar een verder doorgedreven decentralisatie van bevoegdheden naar de gemeenten enerzijds en naar een verlichting van de taken van de provinciegouverneurs inzake militie anderzijds.

Inderdaad, het onderzoek van de aanvragen om uitstel om studieredenen en het toekennen van dergelijke uitstellen is eigenlijk een vrij eenvoudige administratieve procedure. Immers, op grond van een meestal zeer duidelijke informatie wordt een vrij eenvoudige beslissing genomen. Indien er zich ter zake enige moeilijkheid voordoet moet de aanvraag ten andere voor verder onderzoek en uiteindelijke beslissing naar de militieraad worden verwezen.

In de huidige stand van zaken moeten bepaalde provinciebesturen binnen een beperkte termijn een

un nombre considérable de demandes de sursis pour raison d'études. Dans la pratique, ces demandes sont toutefois préalablement examinées par les services de milice des communes, qui sont le plus souvent capables eux-mêmes de constater si une demande répond ou non aux conditions légales.

On peut dès lors affirmer que le traitement des milliers de demandes de sursis et l'octroi de ces sursis par les gouverneurs de province ou par les commissaires d'arrondissement délégués par lui n'est finalement, qu'une simple formalité.

L'accumulation du grand nombre de demandes qui doivent être traitées par le gouverneur ou par le commissaire d'arrondissement, est, en outre, souvent une source de retard qui peut préjudicier le milicien dans ce sens que celui-ci doit parfois attendre longtemps pour être fixé sur sa situation de milice.

Grâce également à une utilisation poussée et adéquate du fichier de milice automatisé, la mesure proposée fournira sans aucun doute un gain de temps considérable au niveau de l'examen des demandes tant pour la prise que pour la notification des décisions. Cette mesure permettra aux communes qui disposent d'un service de milice bien organisé et pourvu en personnel de prendre elles-mêmes les décisions en matière de sursis pour raison d'études, de les introduire dans le fichier automatisé et ensuite, de les notifier. Il semble, dès lors, indiqué à ce propos de limiter l'application de cette mesure aux communes de 5 000 habitants et plus. La pratique démontre en effet que les communes de moins de 5 000 habitants ne disposent pas toujours de personnel suffisamment spécialisé en matière de milice de sorte qu'il est souhaitable que le gouverneur ou son délégué continue à être chargé du traitement des demandes introduites par les miliciens de ces communes.

Afin d'assurer l'uniformité de la jurisprudence, il est préférable que le gouverneur ne désigne qu'un commissaire d'arrondissement pour agréer ces sursis sauf dans les provinces où il faut décider au sujet de demandes introduites par des miliciens appartenant à différents groupes linguistiques et où plusieurs commissaires d'arrondissement peuvent dès lors être désignés. Le gouverneur tire cette compétence de délégation notamment de l'article 139bis de la loi provinciale.

Il est évident que les bourgmestres ainsi que les gouverneurs ou leurs délégués — tout comme c'est d'ailleurs déjà le cas pour ces deux derniers — ne peuvent qu'agréer un sursis. S'il y a des raisons de rejeter une demande ou s'il y a des doutes à ce sujet, la demande doit être transmise pour examen ultérieur et décision au conseil de milice. Dans ce cas, les règles de procé-

aanzienlijk aantal aanvragen om studieuitstel behandelen. In de praktijk worden deze aanvragen echter reeds voorafgaandelijk onderzocht door de militiediensten van de gemeenten, die meestal zelf in staat zijn vast te stellen of een aanvraag al dan niet aan de wettelijke vereisten beantwoordt.

Bijgevolg kan worden gesteld dat de behandeling van de duizenden aanvragen om uitstel en het toekennen van deze uitstellen door de provinciegouverneurs of door de daartoe door hen gemachtigde arrondissementscommissarissen uiteindelijk een zuivere formaliteit is.

De accumulatie van het groot aantal aanvragen, dat door de gouverneur of door de arrondissementscommissarissen moet worden behandeld, is daarenboven vaak een bron van vertraging, die de dienstplichtige kan benadelen in de zin dat deze vaak zeer lang moet wachten om uitsluitsel te krijgen over zijn militietoestand.

Mede dank zij een doorgedreven en adequaat gebruik van het geautomatiseerd militiebestand zal de voorgestelde maatregel op het vlak van het onderzoek van de aanvragen en het nemen en betekenen van de beslissingen ongetwijfeld een belangrijke tijdswinst opleveren. Ze zal de gemeenten, die over een goed bemande en georganiseerde militiedienst beschikken, in staat stellen de beslissingen inzake de studieuitstellen zelf te nemen, in het geautomatiseerd bestand in te brengen en vervolgens te betekenen. Het lijkt in dit verband dan ook aangewezen de toepassing van deze maatregel te beperken tot de gemeenten met 5 000 inwoners en meer. De praktijk wijst immers uit dat de gemeenten met minder dan 5 000 inwoners niet steeds over personeel beschikken dat voldoende gespecialiseerd is inzake militie zodat het wenselijk is dat de gouverneur of zijn gedelegeerde verder wordt belast met de behandeling van de aanvragen, ingediend door de dienstplichtigen van dergelijke gemeenten.

Om een eenvormigheid in de rechtspraak te verzekeren verdient het de voorkeur dat de gouverneur slechts één arrondissementscommissaris aanwijst om deze uitstellen in te willigen behoudens in de provincies, waar moet worden beslist over aanvragen die zijn ingediend door dienstplichtigen die tot verschillende taalgroepen behoren en waar derhalve meerdere arrondissementscommissarissen kunnen worden aangewezen. Deze delegatiebevoegdheid put de gouverneur ten andere uit artikel 139bis van de provinciewet.

Het spreekt uiteraard vanzelf dat de burgemeesters en de gouverneurs of hun gedelegeerden — net zoals dit voor deze beide laatsten ten andere thans reeds het geval is — slechts een uitstel kunnen inwilligen. Indien er redenen voorhanden zijn om een aanvraag af te wijzen of indien er ter zake twijfel bestaat moet de aanvraag voor verdere behandeling en beslissing

dure à suivre sont les mêmes que celles appliquées lors de l'examen des autres demandes de sursis et de dispense.

En outre, tant le Ministre de l'Intérieur que le gouverneur sont mis en mesure de renvoyer devant le conseil de milice, pour révision éventuelle, les décisions pour lesquelles un sursis a manifestement été agréé indûment.

De plus, ce conseil doit, à son tour, communiquer au Ministre de l'Intérieur, toutes les irrégularités commises lors de l'octroi des sursis et qui auraient été constatées dans l'exercice de ses fonctions. Des instructions précises seront d'ailleurs envoyées aux gouverneurs de province concernant le contrôle à exercer sur la manière dont les bourgmestres devraient s'acquitter de leur nouvelle tâche.

Sans préjudice de cette compétence de contrôle du gouverneur, le Ministre de l'Intérieur continue néanmoins à se réserver le droit de faire vérifier par ses services la régularité des décisions des bourgmestres.

La constatation de quelque manquement ou faute, en la matière, sera considérée dans le chef des bourgmestres comme une faute grave pouvant donner lieu aux sanctions prévues par la loi communale.

Enfin, pour être tout à fait complet, il faut signaler que l'article 22 de l'arrêté royal du 30 juillet 1987 portant exécution des lois sur la milice sera adapté en temps utile en ce sens que le bourgmestre ou le gouverneur, selon le cas, sera également compétent pour prendre acte soit du désistement de la demande de sursis soumise à son jugement soit de la renonciation au sursis qu'il a agréé.

Le Ministre de l'Intérieur,

L. TOBBACK.

naar de militieraad worden verzonden. In dit geval zijn dezelfde procedureregels van toepassing als deze, die in acht moeten worden genomen bij het onderzoek van de andere aanvragen om uitstel en om vrijlating.

Bovendien worden zowel de Minister van Binnenlandse Zaken als de gouverneur in staat gesteld de beslissingen, waarbij een uitstel klaarblijkelijk ten onrechte werd ingewilligd, met het oog op een eventuele herziening naar de militieraad te verwijzen.

Voorts wordt deze raad op zijn beurt verplicht de Minister van Binnenlandse Zaken op de hoogte te brengen van alle onregelmatigheden, die bij het toekennen van de uitstellen werden begaan en die hij bij het uitvoeren van zijn opdrachten zou vaststellen. In dit verband zullen ten andere aan de provinciegouverneurs precieze onderrichtingen worden toegezonden in verband met het toezicht dat moet worden uitgeoefend op de wijze waarop de burgemeesters zich van hun nieuwe taak kwijten.

Ongeacht deze controlebevoegdheid van de gouverneur behoudt de Minister van Binnenlandse Zaken zich hoe dan ook het recht voor de rechtsgeldigheid van de beslissingen van de burgemeesters door zijn diensten te laten nagaan.

Indien ter zake sprake is van enige tekortkoming of gebrek zal dit in hoofde van de burgemeesters worden beschouwd als een zware fout, hetgeen kan aanleiding geven tot de sancties, waarin voorzien is door de gemeentewet.

Tenslotte moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat artikel 22 van het koninklijk besluit van 30 juli 1987 tot uitvoering van de gecoördineerde dienstplichtwetten te gelegener tijd zal worden aangepast in de zin dat de burgemeester of de gouverneur, naar gelang van het geval, eveneens bevoegd zal zijn om akte te nemen hetzij van de terugtrekking van de aanvraag om uitstel, die aan hem ter beoordeling is voorgelegd hetzij van de afstand van het uitstel dat hij heeft ingewilligd.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

L. TOBBACK.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

L'article 10, § 6, des lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962, modifié par la loi du 31 mars 1989, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 6. Les demandes de sursis, introduites dans le courant du mois de janvier de l'année qui porte le millésime antérieur à celui de la levée dont le requérant fait partie et répondant aux conditions du paragraphe 1er, 3°, du paragraphe 2, 1°, et des paragraphes 3 à 5 sont agréées:

1° par le bourgmestre de la commune de milice, pour les communes dont la population est de 5 000 habitants et plus;

2° par le gouverneur de la province dont fait partie la commune de milice du requérant ou par un ou plusieurs commissaires d'arrondissement de sa province qu'il délègue à cette fin, pour les autres communes.

Le chiffre de population à prendre en considération est celui du dernier recensement décennal publié.

Si l'une des autorités citées à l'alinéa 1er estime devoir rejeter la demande de sursis ou ne pas être en mesure de statuer sur celle-ci, elle la transmet dans les deux mois de sa réception au conseil de milice pour décision.

Le Ministre de l'Intérieur ou le gouverneur, qui estime qu'une décision accordant le sursis, prise respectivement par le gouverneur ou par le bourgmestre, viole les conditions fixées par les présentes lois, peut, dans le mois de cette décision, la renvoyer, par arrêté

ONTWERP VAN WET

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Artikel 10, § 6, van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, gewijzigd bij de wet van 31 maart 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 6. De aanvragen om uitstel, die ingediend zijn in de loop van de maand januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de lichting waartoe de aanvrager behoort en die voldoen aan de voorwaarden gesteld in paragraaf 1, 3°, in paragraaf 2, 1°, en in de paragrafen 3 tot 5, worden ingewilligd:

1° door de burgemeester van de militiewoonplaats, voor de gemeenten met een bevolking van 5 000 inwoners en meer;

2° door de gouverneur van de provincie waarvan de militiewoonplaats van de aanvrager deel uitmaakt of door een of meer arrondissementscommissarissen uit zijn provincie die hij daartoe machtigt, voor de andere gemeenten.

Het bevolkingscijfer dat in aanmerking moet worden genomen is dat van de laatst bekendgemaakte tienjaarlijkse volkstelling.

Indien een van de in het eerste lid genoemde overheden oordeelt de aanvraag om uitstel te moeten afwijzen of niet in de mogelijkheid te verkeren om over deze aanvraag uitspraak te doen, stuurt zij ze binnen twee maanden na ontvangst ervan *ter fine* van beslissing door naar de militieraad.

De Minister van Binnenlandse Zaken of de gouverneur die van oordeel is dat een beslissing tot inwilliging van uitstel, respectievelijk door de gouverneur of door de burgemeester genomen, de bij deze wetten bepaalde voorwaarden schendt, kan die beslissing

motivé, devant le conseil de milice. L'arrêté de renvoi est suspensif. Il est immédiatement notifié au milicien ainsi qu'à l'autorité dont la décision émane.

Le Conseil de milice, saisi par l'arrêté de renvoi, statue par décision motivée, prise à la majorité des voix.

Le milicien, son conseil ou son représentant sont avertis de la date à laquelle siège le conseil de milice; ils ont accès, avant cette date, au dossier de la cause; ils sont entendus et ils peuvent déposer un mémoire.

Les décisions du conseil de milice sont prononcées en séance publique; elles sont notifiées dans les trente jours au milicien, au Ministre de l'Intérieur ainsi qu'à l'autorité dont émane la décision attaquée; elles sont réputées contradictoires et sont exécutoires nonobstant tout recours.

Si, au cours d'un examen auquel il procède, le conseil de milice constate qu'un sursis a été octroyé d'une façon irrégulière par le gouverneur ou par le bourgmestre, il doit en avertir le Ministre de l'Intérieur. »

Art. 2

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1991; elle s'applique pour la première fois aux demandes introduites avec la levée de 1992.

Donné à Bruxelles, le 10 octobre 1990.

BAUDOUIN.

Par le Roi:

Le Ministre de l'Intérieur,

L. TOBBACK.

binnen de maand waarin zij is genomen bij een gemotiveerd besluit naar de militieraad verwijzen. Het verwijzingsbesluit werkt schorsend. Het wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de dienstplichtige alsook van de overheid van wie de beslissing uitgaat.

De militieraad waarbij die beslissing door het verwijzingsbesluit is aangebracht, doet uitspraak bij een gemotiveerde beslissing genomen bij meerderheid van stemmen.

De dienstplichtige, zijn raadsman of zijn vertegenwoordiger worden verwittigd van de datum waarop de militieraad zitting houdt; zij kunnen vóór deze datum het dossier van de zaak inkijken; zij worden gehoord en kunnen een memorie indienen.

De beslissingen van de militieraad worden in openbare vergadering uitgesproken; zij worden binnen dertig dagen ter kennis gebracht van de dienstplichtige, van de Minister van Binnenlandse Zaken alsook van de overheid van wie de bestreden beslissing uitgaat; zij worden geacht op tegenspraak te zijn genomen en zijn uitvoerbaar niettegenstaande hoger beroep.

Indien de militieraad in de loop van een onderzoek dat hij instelt, vaststelt dat een uitstel op onregelmatige wijze is verleend door de gouverneur of door de burgemeester, moet hij dit aan de Minister van Binnenlandse Zaken melden. »

Art. 2

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1991; zij is voor de eerste maal van toepassing op de aanvragen ingediend met de lichting 1992.

Gegeven te Brussel op 10 oktober 1990.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege:

De Minister van Binnenlandse Zaken,

L. TOBBACK.

AVANT-PROJET DE LOI SOUMIS AU CONSEIL D'ETAT

Article 1er

L'article 10, § 6, des lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962, inséré par la loi du 16 juin 1987 et modifié par la loi du 31 mars 1989, est remplacé par la disposition suivante:

« § 6. Les demandes de sursis introduites dans le courant du mois de janvier de l'année qui porte le millésime antérieur à celui de la levée dont le requérant fait partie et répondant aux conditions du § 1er, 3°, du § 2, 1°, et des §§ 3 à 5, sont agréées:

1° par le bourgmestre de la commune de milice, pour les communes dont la population est de 5 000 habitants et plus;

2° par le gouverneur de la province dont fait partie la commune de milice du requérant ou par un ou plusieurs commissaires d'arrondissement de sa province qu'il délègue à cette fin, pour les autres communes. Le chiffre de population à prendre en considération est celui du dernier recensement décennal publié.

Si l'une des autorités visées ci-avant estime ne pas être en mesure de statuer sur la demande qui lui est soumise, elle la transmet dans les deux mois de sa réception au conseil de milice pour décision.

Le Ministre de l'Intérieur ou le gouverneur, qui estime que la décision d'octroi du sursis prise respectivement par le gouverneur ou par le bourgmestre, enfreint les conditions prévues par la présente loi peut, dans le mois de cette décision, la renvoyer, par arrêté motivé, devant le conseil de milice. La décision de renvoi est suspensive. Elle est immédiatement notifiée au milicien ainsi qu'à l'autorité dont elle émane.

Le conseil de milice statue sur la demande de sursis ainsi renvoyée par décision motivée prise à la majorité des voix, le milicien, son conseil ou son représentant entendus; ceux-ci peuvent déposer un mémoire ou des observations écrites.

Les décisions du conseil de milice sont prononcées en séance publique et notifiées dans les trente jours au milicien, au Ministre de l'Intérieur ainsi qu'à l'autorité dont émane la décision attaquée; elles sont réputées contradictoires et sont exécutoires nonobstant tout recours.

Si, à n'importe quel moment, le conseil de milice constate qu'un sursis a été octroyé d'une façon irrégulière par le gouverneur ou par le bourgmestre, il doit en avertir le Ministre de l'Intérieur. »

Art. 2

La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1991 et est d'application pour la première fois aux demandes introduites avec la levée de 1992.

VOORONTWERP VAN WET VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE

Artikel 1

Artikel 10, § 6, van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, ingevoegd bij de wet van 16 juni 1987 en gewijzigd bij de wet van 31 maart 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 6. De aanvragen om uitstel, die ingediend zijn in de loop van de maand januari van het jaar vóór dat waarnaar de lichting waartoe de aanvrager behoort is genoemd en die beantwoorden aan de voorwaarden van § 1, 3°, van § 2, 1°, en van de §§ 3 tot 5, worden ingewilligd:

1° door de burgemeester van de militiewoonplaats, voor de gemeenten met een bevolking van 5 000 inwoners en meer;

2° door de gouverneur van de provincie waarvan de militiewoonplaats van de aanvrager afhangt of door een of meer arrondissementscommissarissen uit zijn provincie die hij daartoe machtigt, voor de andere gemeenten. Het in aanmerking te nemen bevolkingscijfer is dit van de laatst bekendgemaakte tienjaarlijkse volkstelling.

Indien een van de hierboven vernoemde overheden zich niet in staat acht uitspraak te doen over de haar voorgelegde aanvraag stuurt zij deze aanvraag binnen twee maanden na ontvangst voor beslissing door naar de militieraad.

De Minister van Binnenlandse Zaken of de gouverneur, die van oordeel is dat de beslissing tot inwilliging van een uitstel, respectievelijk door de gouverneur of door de burgemeester genomen, de bij deze wet bepaalde voorwaarden schendt kan deze beslissing binnen de maand waarop zij is genomen bij gemotiveerd besluit naar de militieraad verwijzen. Het verwijzingsbesluit werkt schorsend. Ze wordt onmiddellijk betekend aan de dienstplichtige alsook aan de overheid van wie ze uitgaat.

De militieraad doet bij gemotiveerde beslissing, genomen bij meerderheid van stemmen, uitspraak over de aldus verwezen aanvraag om uitstel na de dienstplichtige, zijn raadsman of zijn vertegenwoordiger te hebben gehoord; dezen kunnen een memorie of een verweerschrift indienen.

De beslissingen van de militieraad worden in openbare vergadering uitgesproken en binnen dertig dagen ter kennis gebracht van de dienstplichtige, van de Minister van Binnenlandse Zaken alsook van de overheid van wie de bestreden beslissing uitgaat; zij worden beschouwd als op tegenspraak genomen en zijn uitvoerbaar niettegenstaande hoger beroep.

Indien de militieraad op om het even welk ogenblik vaststelt dat een uitstel op onregelmatige wijze werd toegekend door de gouverneur of door de burgemeester moet hij dit aan de Minister van Binnenlandse Zaken melden. »

Art. 2

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1991 en is voor de eerste maal van toepassing op de aanvragen, ingediend met de lichting 1992.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

LE CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 7 août 1990, d'une demande d'avis sur un projet de loi « modifiant les lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962 », a donné le 10 septembre 1990 l'avis suivant :

De l'accord du délégué du Ministre, il est proposé de rédiger le dispositif de la loi en projet de la manière suivante :

« Article 1er. — L'article 10, § 6, des lois sur la milice, coordonnées le 30 avril 1962, modifié par la loi du 31 mars 1989, est remplacé par la disposition suivante :

« § 6. Les demandes de sursis doivent être introduites dans le courant du mois de janvier de l'année qui porte le millésime antérieur à celui de la levée dont le requérant fait partie et répondre aux conditions du paragraphe 1er, 3°, du paragraphe 2, 1°, et des paragraphes 3 à 5.

Les sursis sont accordés :

1° par le bourgmestre de la commune de milice, pour les communes dont la population est de 5 000 habitants et plus;

2° par le gouverneur de la province dont fait partie la commune de milice du requérant ou par un ou plusieurs commissaires d'arrondissement de sa province qu'il délègue à cette fin, pour les autres communes.

Le chiffre de la population à prendre en considération est celui du dernier recensement décennal publié.

Si l'une des autorités citées à l'alinéa 2 estime devoir rejeter la demande de sursis ou ne pas être en mesure de statuer sur celle-ci, elle la transmet dans les deux mois de sa réception au conseil de milice pour décision.

Le Ministre de l'Intérieur ou le gouverneur, qui estime qu'une décision accordant le sursis, prise respectivement par le gouverneur ou par le bourgmestre, viole les conditions fixées par les présentes lois, peut, dans le mois de cette décision, la renvoyer, par arrêté motivé, devant le conseil de milice. L'arrêté de renvoi est suspensif. Il est immédiatement notifié au milicien ainsi qu'à l'autorité dont la décision émane.

Le conseil de milice, saisi par l'arrêté de renvoi, statue par décision motivée, prise à la majorité des voix.

Le milicien, son conseil ou son représentant sont avertis de la date à laquelle siège le conseil de milice; ils ont accès, avant cette date, au dossier de la cause; ils sont entendus et ils peuvent déposer un mémoire.

Les décisions du conseil de milice sont prononcées en séance publique; elles sont notifiées dans les trente jours au milicien, au Ministre de l'Intérieur ainsi qu'à l'autorité dont émane la décision attaquée; elles sont réputées contradictoires et sont exécutoires nonobstant tout recours.

Si, au cours de l'examen auquel il procède, le conseil de milice constate qu'un sursis a été octroyé d'une façon irrégulière par le gouverneur ou par le bourgmestre, il doit en avertir le Ministre de l'Intérieur. »

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede vakantiekamer, op 7 augustus 1990 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « tot wijziging van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962 », heeft op 10 september 1990 het volgend advies gegeven :

In overeenstemming met de gemachtigde van de Minister wordt voorgesteld het bepalend gedeelte van de ontworpen wet als volgt te stellen :

« Artikel 1. — Artikel 10, § 6, van de dienstplichtwetten, gecoördineerd op 30 april 1962, gewijzigd bij de wet van 31 maart 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 6. De aanvragen om uitstel moeten ingediend worden in de loop van de maand januari van het jaar dat voorafgaat aan het jaar van de lichting waartoe de aanvrager behoort en voldoen aan de voorwaarden gesteld in paragraaf 1, 3°, in paragraaf 2, 1°, en in de paragrafen 3 tot 5.

Uitstel wordt verleend :

1° door de burgemeester van de militiewoonplaats, voor de gemeenten met een bevolking van 5 000 inwoners en meer;

2° door de gouverneur van de provincie waarvan de militiewoonplaats van de aanvrager deel uitmaakt of door een of meer arrondissementscommissarissen uit zijn provincie die hij daartoe machtigt, voor de andere gemeenten.

Het bevolkingscijfer dat in aanmerking moet worden genomen is dat van de laatst bekendgemaakte tienjaarlijkse volkstelling.

Indien een van de in het tweede lid genoemde overheden oordeelt de aanvraag om uitstel te moeten afwijzen of niet in de mogelijkheid te verkeren om over deze aanvraag uitspraak te doen, stuurt zij ze binnen twee maanden na ontvangst ervan ter fine van beslissing door naar de militieraad.

De Minister van Binnenlandse Zaken of de gouverneur die van oordeel is dat een beslissing tot inwilliging van uitstel, respectievelijk door de gouverneur of de burgemeester genomen, de bij deze wetten bepaalde voorwaarden schendt, kan die beslissing binnen de maand waarin zij is genomen bij een gemotiveerd besluit naar de militieraad verwijzen. Het verwijzingsbesluit werkt schorsend. Het wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de dienstplichtige alsook van de overheid van wie de beslissing uitgaat.

De militieraad waarbij die beslissing door het verwijzingsbesluit is aangebracht, doet uitspraak bij een gemotiveerde beslissing genomen bij meerderheid van stemmen.

De dienstplichtige, zijn raadsman of zijn vertegenwoordiger worden verwittigd van de datum waarop de militieraad zitting houdt; zij kunnen vóór deze datum het dossier van de zaak inkijken; zij worden gehoord en kunnen een memorie indienen.

De beslissingen van de militieraad worden in openbare vergadering uitgesproken; zij worden binnen dertig dagen ter kennis gebracht van de dienstplichtige, van de Minister van Binnenlandse Zaken alsook van de overheid van wie de bestreden beslissing uitgaat; zij worden geacht op tegenspraak te zijn genomen en zijn uitvoerbaar niettegenstaande hoger beroep.

Indien de militieraad in de loop van het onderzoek dat hij instelt, vaststelt dat een uitstel op onregelmatige wijze is verleend door de gouverneur of de burgemeester, moet hij dit aan de Minister van Binnenlandse Zaken melden. »

Article 2. — La présente loi entre en vigueur le 1er janvier 1991; elle s'applique pour la première fois aux demandes introduites pour la levée de 1992. »

La chambre était composée de:

M. C.-L. CLOSSET, conseiller d'Etat, président;

MM. R. ANDERSEN et M. LEROY, conseillers d'Etat;

MM. J. DE GAVRE et P. GOTHOT, assesseurs de la section de législation;

Mme R. DEROY, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. R. ANDERSEN.

Le rapport a été présenté par M. C. MENDIAUX, premier auditeur.

Le Greffier,

R. DEROY.

Le Président,

C.-L. CLOSSET.

Artikel 2. — Deze wet treedt in werking op 1 januari 1991; zij is voor de eerste maal van toepassing op de aanvragen ingediend voor de lichting 1992. »

De kamer was samengesteld uit:

De heer C.-L. CLOSSET, staatsraad, voorzitter;

De heren R. ANDERSEN en M. LEROY, staatsraden;

De heren J. DE GAVRE en P. GOTHOT, assessoren van de afdeling wetgeving;

Mevrouw R. DEROY, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer R. ANDERSEN.

Het verslag werd uitgebracht door de heer C. MENDIAUX, eerste auditeur.

De Griffier,

R. DEROY.

De Voorzitter,

C.-L. CLOSSET.